

24.12.65, יום ו' א' טבת

יצאתי בבוקר לשדה בוקר, לאחר שביקרתי אצל פולה בבית החולים. עלי לקחת משטח את החומר על שנות השיחות שלי עם הערבים 1934 - 1937, לקחת גם שנים קודמות וישיבות הממשלה בשנת 1949 להמשכה הסדרה עד העברת הכנסת והממשלה לירושלים.

נשאיתי ללון בשדה בוקר, כי רבה עבודת הליקוט.

25.12.65, ב' טבת

אה"צ חזרתי עם החומר לת"א, ובערב סידרתי היומנים והמכתבים משנה 1930-1931-1932.

26.12.65, יום א' ג' טבת

הבוקר שלח דרו פירסון, הזורנליסט האמריקני צוות של סלביזיה לביתי ובא אח"כ לראיין אותי. שאלת הקליטה בישראל, מהי הסכנה הגדולה ביותר לישראל (ענית: לבנטיניזציה), איך אני רואה עתידה של ישראל (אני רוצה שתהיה המחונכת ביותר והצודקת ביותר, "לברית עם ולאור גויים") חשיבות המדרשה בשדה בוקר (הסברתי חשיבות הנגב ועחידו, מה עשינו כבר במדרשה ומה אנו זוממים לעשות), יחסינו עם הערבים, איך הגעתי לא ליזוניה ועוד).

בארבע אה"צ נפתח כנס שלישי לכנס הי"ג של חברה לחקר המקרא, בבית ציוני אמריקא.

פתח ברטלבסקי, ברכתתי על ארץ בחירה (הנושא של הכנס) ועם נבחר וספר ספרים.

אחרי דיבר אליצור על ש. קליין ומחקריו על א"י ונאלצתי לעזוב - כי חכיתי לאורחים.

- בא מוריק. אמרתי לו שהחלטתי להפסיק כתיבתי בדבר, לאחר שנכנעתי לחברים לא

להפסיק, אבל לאחר שסרבו להדפיס רשימתו של דוד זכאי - החלטתי בניגוד לעמדה חברי - להפסיק.

אמר לי מוריק שכנראה דוד זכאי הסעה אותי. זה לא מדויק ששורר סרב להדפיס רשימתי, אלא כתב

לו מכתב ומסביר מדוע לפי דעתו לא צריך לפרסם זאת כשאשכול חולה. אבל דוד זכאי בעצמו

החליט לא לפרסם מטעם זה. טלפנתי לזכאי אם זה ככה - וזכאי אישר זאת, והסביר לי שלכתחילה

אמר לי זאת וכנראה לא שמתי לב לדבריו. הוא יפרסם הרשימה כשאשכול יציג את ממשלתו.

- בא ישראל זמורה והסביר שהרשימה שהוא ביקש ממני היא בקשר עם היווחו מו"ל, אלא

הוא מוציא ספר לזכר אשתו והוא בקשני לכתוב איזו רשימה שהיא, על מדיניות או על הנך על

כל מה שאני רוצה. בינתיים הביא לי ספר שלו (כלומר שהוציא לאור) ננחק את השלשלת של אברהם

קריב. שאלתיו אם יש לו דברים כהווייתם. אמר לי שלבתו יש, לו - לא. נהתי לו עם הקדשה.

- באו רננה וגאולה. הם הגיעו למסקנה שאסור להניח אותי לישון לבדי בבית, והם

רוצים לישון מה עד שאמא השוב. קיבלתי על עצמי הגזרה.

27.12.65, יום ב', ד' סבת

ניסחתי הבוקר הכנית של ארגון הסתדרות העובדים שבשביל מבט חדש.

- בחמש וחצי צאחה"צ בא-אצלי מקדונלד, תלמידו של אלכסנדר. בלוויית שני תלמידיו

הישראלים, צעיר מגבע שלמד אצלו שלוש שנים (פגשתיו בימי ההלוויה של צורציל) ובחורה צעירה.

שוחחנו שעה וחצי. אין לדעתי צורך לדעת אנטומיה בשביל פעולתו. גם אלכסנדר לא למד אנטומיה.

נסיחתי להפגיש אוהו עם מלדנקרייז אבל לא אמר מצאתיו. לדבריו לא טוב לשבת עם רגל אחת על

השניה. הוא מסוגל להאריך קומתו של אדם. ניל לא היה תלמידו של אלכסנדר, ולא התאבד לדעת

אלא מת משהיה ונשים (כנראה לא חיבב ביותר את ניל). הוא ישהה בארץ עוד כעשרה ימים, יש

לו בארץ חמשה תלמידים.

בערב השתחפתי בכנוס משטרת הצעירה של רפי. הוויכוח לא עמד על גובה. דברו על

מניעים לא חשובים. דיברתי בסוף.

28.12.65, יום ג'

בא אצלי השופט אברהם לינקולן מורוביץ משיקגו. הוא נפגש אחי בשיקגו לפני כמה

שנים. בא בלוית הרב אלפנט, אמריקני אף הוא שהשתקע בארץ לפני השע שנים.